

Nyårshälsning

Vår Herre Jesu Kristi nåd och Guds kärlek och den helige Andes delaktighet vare med eder alla! Amen
(2 Kor. 13: 13)

Vid tanken på den oräkneliga mängd av saker och händelser, onda och goda, som ett år här i sitt sköte, då en enda stund, ett ögonblick ofta medför en händelse av evighetsviktig påföljd. Vid åtanke av de många ock mångahanda erfarenheter, ljuva och bittra, lyckliga och olyckliga, som vi under ett förflutet år haft; de många synder och överträdelse, försummelse, svagheter och naturliga oarter vi haft att kämpa med; de många faror och frestelser, finare och grövre angrepp av djävulen, köttet och världen, vi varit utsatta för, de många sorgliga syner vi skådat i Kristi kyrka, avfall, förvillelse, förargelse; men ock å andra sidan, den myckna nåd och välsignelse, vi under allt detta åtnjutit; det tålamod, den oändliga förlåtelse som vår barmhärtige Fader för sin Sons skull skänkt oss; den myckna tröst och hugsvalelse, de många saliga stunder, vi njutit vid hans ord och sakrament och i trogna bröders umgänge, och vid betraktandet av Guds rikes framgång på jorden, av själars omvändelse och frälsning; korteligen, det myckna andliga och lekamliga goda, Herren under all vår ovärdighet bevisat oss; när vi betänka allt detta - vad skulle vi förena oss om, vad skulle vi tänka på, såsom det, som under allt varit vår hjälp, vår tröst, vår salighet - vad, om icke endast: »Vår Herre Jesu Kristi nåd - och Guds kärlek - och den helige Andes delaktighet?»

Då vi därjämte se framåt på allt vad ett kommande år kan medföra, evad vi skola bliva kvar här på jorden till dess slut, eller det skall bliva vårt flyttningsår från tiden till evigheten: vad skulle vi förena oss om, såsom vårt enda gemensamma hopp, vår tröst och vår bön för oss själva, för varandra, för Guds hela Israel, om icke blott detsamma: »Vår Herre Jesu Kristi nåd - och Guds kärlek - och den helige Andes delaktighet?» Dessa ord innebära nämligen allt, som hör till liv och gudaktighet. Det var i dessa ord den helige Paulus sammanfattade allt, vad han ur sitt hjärtas fullhet önskade sina *korintier*; ty dessa ord äro hans sista, i senare brevet till dem. Ja, vilja vi hava ett gott nytt år, ett lyckligt liv och ett saligt slut, så behöva vi blott vad dessa ord innebära.

»Vår Herre Jesu Kristi nåd» vill nämligen säga: *allt vad Herren Kristus oss förvärvat och skänkt*, då han blev människa, blev vår broder, vår *Immanuel*, då han blev vår Herre, vår *Goel* (lösare), vår Försonare och Försvare; då han blev vår andre *Adam*, att stå i människosläktets ställe inför Gud; då han såsom sådan gjorde det vi bort göra, och led det vi bort lida, »*rättfärdig för orättfärdiga*», och ännu i dag »*är i Guds åsyn för oss*», »*Herren vår rättfärdighet*».

Detta är »*vår Herre Jesu Kristi nåd*», och detta är den enda grunden till, att vi kunna åtnjuta *Guds kärlek och den helige Andes delaktighet*, varför ock aposteln ställer vår Herre Kristi nåd uti första rummet, ehuru Kristus ibland gudomspersonerna kallas den andre. Det är denna *vår Herre Kristi nåd*, som vi nu hava att tacka för, att vi icke långt för detta blivit för våra synders skull förgätna, förkastade, fördömda, utan ännu, efter så många dagars syndaskuld, åtnjuta förlåtelse och behållas i Guds kärlek.

Och »*Guds kärlek!*» - vem kan uttala, vad som ligger däruti? *Guds kärlek* är det obegripliga *välbehag*, som Gud för sin Sons skull har till sina barn - det välbehag, den benägenhet och fadershuldhet, som han hyser till alla dem, som äro iklädda hans Sons förtjänst - att han, oaktat alla våra skröpligheter, dock för sin Sons skull håller oss icke blott för rena och rättfärdiga, utan ock för *täcka* och *älskliga*, ja, för sina allra käraste barn och vänner, samt därför bevisar oss så oändligt mycket gott, välsignar oss med alla andliga och lekamliga välgärningar, med salighet både i tiden och i evigheten.

Men se, allt detta *erhålla* och *åtnjuta* vi endast genom »*den helige Andes delaktighet*», den helige Andes gemenskap, närvaro och verksamhet i våra hjärtan - den helige Ande är föreningsbandet mellan Gud och oss; han allena verkar uti oss »*bättringen till Gud*» och gör, att vi söka Guds kärlek och »*tron på vår Herre Jesus*

Kristus», och gör, att vi *åtnjuta* Guds kärlek. Allt Guds rike på jorden och i våra hjärtan är endast den helige Andes verk, vilken genom ordet besöker oss, väcker oss, upplyser oss, gör både lagen och evangelium levande och kraftiga i våra hjärtan, bor och regerar därigenom uti oss, omsorgsfullt leder oss i all sanning, upptäcker och avvärjer alla satans listiga anlopp, hjälper oss i alla de starka och ihärdiga frestelser, vi hava av köttet och världen, korteligen, som i alla stunder och vid alla behov, i all tidens farlighet och äventyrlighet sköter oss, såsom vi behöva, upplyser, livar, vårdar och värnar.

Se nu här, vad de, som under det förflutna året stått i Guds förbund, hava åtnjutit - vad de hava att tacka sin Gud för! Se ock här, vad vi behöva i det nya året, om vi skola hava ett gott år, en lycklig framtid och ett saligt slut! För att vara lyckliga behöva vi nödvändigt att vara inneslutna i *Guds kärlek*; men för att vinna Guds kärlek behöva vi nödvändigt *vår Herre Jesu Kristi nåd*, hans förtjänst, hans rättfärdighet; men för att iklädas Kristi nåd behöva vi nödvändigt *den helige Andes delaktighet*. Vi tala nu icke om dem, som vilja försöka bliva lyckliga Gud förutan; - men du, som framför allt vill hava en nådig Gud, gör vad helst du kan, bed, ångra, vaka, kämpa mot synden, var from och andäktig - det hjälper icke, du får ej hans nåd, du förbliver under domen, så länge du icke ser endast på hans Sons förtjänst, mottager och ikläder dig *vår Herre Jesu Kristi nåd* - endast i honom klädd, vinner du hans kärlek. Och å andra sidan, om du ock vore den grövsta, den ohyggligaste syndare, men vänder dig till Kristus och med tron omfattar hans förtjänst, så blir du på stunden benådad, rättfärdigad, upptagen till Guds barn; ty så gruvligt kan du omöjligt hava syndat, att icke Guds Sons blod kan rikligen bota det och ställa allt till rätta. Har du vad Kristus förvärvade oss, då har du ock *Guds kärlek*.

Och nu - då du har Guds kärlek, då har du allt, som kan nämnas lycka och rikedom - en lycka och rikedom, som ingen människotunga kan utsäga, ingen människotanke kan fatta; en lycka och rikedom som ingen på jorden eller i helvetet kan beröva dig; - du har allt, vad som ligger i de höga orden: *»evigt liv och salighet»*. Ja, då du har *Guds kärlek*, då har du redan här på jorden himmel och paradiset, om du blott visste och betänkte, vad du har; då du har *Guds kärlek*, då har du en vän för andra vänner, så huld, så mäktig, så hedrande framför alla andra vänner, som Gud är större än människor; en vän i nöden och en vän i medgången, en vän i sorgen och en vän i glädjen, en vän för alla kommande dagar, särdeles då bedrövelse är på färde; då tiderna mörkna och mulna; är du ensam, faderlös, övergiven, fattig, bedrövad, se, denne store vännen är när dig, är huld emot dig och deltagande och trofast och mäktig.

Han säger: *»Den som rör vid eder, han rör vid min ögonsten»* (Sak. 2:8); han säger: *Frukta icke, ty jag är med dig, sök icke hjälp hos andra, ty jag är din Gud; jag stärker dig och hjälper dig och stöder dig med min rättfärdighets högra hand* (Jes. 41:10). *Han skall betäcka dig med sina fjädrar, och under hans vingar skall du finna tillflykt* (Ps. 91:4). Korteligen: *Är Gud för oss, vem kan vara mot oss? Han som icke har skonat sin egen Son, utan utgivit honom för oss alla; huru skall han icke ock skänka oss allt med honom?* (Rom. 8:31.) Se här borgen för vår lycka, för ett gott år: - *Kristi nåd och Guds kärlek!*

»Men», säger du, »blott jag visste, att jag hade denna vår Herre Kristi nåd och Guds kärlek! Och även om jag nu äger den lyckan, blott jag kunde behålla den och bliva ständande intill änden! Fienderna äro ju så mäktiga, så listiga, så ihärdiga; farorna så många och stora i denna närvarande onda värld; huru skall jag vara viss om allt detta både för det närvarande och det kommande? Huru skall jag kunna stå fast och tillväxa i nåden, i tro och helgelse?» Svar: Såsom redan är antytt, sker allt detta endast genom *den helige Andes delaktighet*.

Den helige Ande skall själv vittna *med din ande, att du är ett Guds barn*; den helige Ande skall ock förvara det, som är dig ombetrott, till den dagen; han skall leda oss till hela sanningen och göra allt, som fordras för vår helgelse, vår tillväxt och stadfästelse i nåden; han skall verka bättring, tro, kärlek och lust till Guds lag; straffa, väcka, varna, när det behöves; trösta och hugsvala, när det behöves: giva frid och frimodighet i striden, styrka i svagheten, ljus och ledning i mörkret, korteligen allt, som hör till liv och gudaktighet.

Därtill är han sänd, och därför bär han sina utmärkande namn: *Herrens fruktans Ande* (Jes. 11: 2), *nåds och böns Ande* (Sak. 12:10), *Hugsvalaren* (Joh. 15: 26), *sanningens Ande* (16:13), *vishets och uppenbarelses Ande* (Ef. 1:17), *kraftens och kärlekens och tukters Ande* (2 Tim. 1: 7) m.fl.

Tänk nu, när denne Ande bor i hjärtat, icke skall väl han vara fåfång och död där inne, visst skall han uträtta och verka något där, om han än icke fullbordar allt sitt verk på en gång, icke heller utför det alldeles efter våra tankar och uträkningar.

Men märk: icke kommer Anden omedelbart och sköter våra själar - visst fordras därtill att använda nådens medel, *ordet - ordet och sakramenten!* Vill du hava Anden, hans verk och gåvor uti ditt hjärta, så gå till ordet, Andens ord, läs det, hör det, skriv det, tala och sjung det, under bön om Anden, och se, han skall icke utebliva! Emellertid, den, som är *med* oss, är starkare, än den, som är *emot* oss; icke behöva vi förgås - icke heller misströsta; vår *Herre Jesu Kristi nåd* är en tillräcklig, en fri och öppen brunn emot synder och orenheter; *Guds kärlek* är en tillräcklig, en outtömlig källa av salighet, mitt i alla tidens vedermödor och vidrigheter; *den helige Andes delaktighet* genom *ordet och sakramenten* är ett tillräckligt, ett rikt apotek på all behövlig hjälp, kraft, tröst och hugsvalelse, i alla möjliga krankheter och farligheter.

Gud är vår tillflykt och starkhet, en hjälp i nödens tider, väl beprövad; därför frukta vi icke, om än jorden omvälvdes och bergen vacklade och sjönke i havets djup. En ström går fram, vars flöden giva glädje åt Guds stad, åt den Högstes heliga boning. Gud bor där inne, den vacklar icke. (Ps. 46).

Nu: Vår Herre Jesu Kristi nåd och Guds kärlek och den helige Andes delaktighet vare med eder alla! Amen.

– C-O Rosenius 1847

© **Pietisten 2026**

Texterna får användas fritt om ditt syfte är att främja Kristi rikes tillväxt.

www.pietisten.com